

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ J014 ခုနှစ်

အောက်တိဘာလ J0 ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဒ္ဓား၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊

ဦးအောင်လော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်

တိ.ရွှေ.တွင်

ဦးဝင်းမောင်ပါ J

နှင့်

ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ*

(ငှင်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

ဂရန် ရရှိထားသူက ကျူးးကျော်သူအား တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့်၊ ဂရန်
သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးနောက် တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ မြောကရန်ဆိုသည်မှာ မြောသုံးပြနိုင်သော အခွင့်
အရေးဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးသည် ဂရန်စာချုပ်တွင် ခွင့်ပြု
ထားသည့်သက်တမ်းအတွင်းသာ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိနိုင်သည်။ ဂရန်

* J014 ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- J7

+ J012 ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၄ တွင် ချမှတ်သော J012 ခုနှစ်၊
ဗြိုဟ်လ ၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွတ်တော်ချုပ်၏ စိရင်ချက်နှင့်
ဒီကရိုက်အယူခံမှု။

၂၀၁၄
 ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)
 ဒေါ်လှမေ
 (ငင်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
 ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားသည့်အခါ ဂရန်ရရှိထားသူသည် ငင်းရရှိထားသော
 မြေအသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးသည်လည်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်အတွက်
 ထိုမြေတွင် ငင်းအနေဖြင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာများမရှိတော့ဟု
 ဆိုရပေမည်။

ဦးအောင်သိန်းပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမကြီး အမှု^(၅) တွင် အစိုးရ
 ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူအား ဂရန်သက်တမ်းအတွင်းတွင်
 တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတောအတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားစေကာမူ
 လက်ရောက်ရခွင့်ရှိထားသည်ဟု ပြဆိုသည်။ ယခုအမှုမှာ ဂရန်သက်တမ်းကုန်
 ဆုံးပြီးမှ တရားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်၍ ထုံးဖွဲ့သည့်အမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်း
 မတူပေါ်။

ယခုအမှုမှာ အမှုမှုစွဲဆိုမိကပင် တရားလို့ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့်
 ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်
 မြေတွင် အစိုးရထုံးမှ အသုံးပြုပိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့သဖြင့် ငင်းအခွင့်
 အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိသောမြေကို လက်ရောက်ရရန်စွဲဆိုခြင်းသည်
 အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက်	-	ဦးဝင်းအောင်
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်	-	တရားလွှတ်တော်ရှုံးနေ
		ဦးဉာဏ်။
		တရားလွှတ်တော်ရှုံးနေ

၂၀၁၄
ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ငွေခိုင် (၁)
ဒေါ်လူမေ
(င်းအောင်တွေထဲ
ကိုယ်စားလှယ်စာရွေ့
ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

မန္တလေးခရီးငါးတရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃
တွင် ဒေါ်ငွေခိုင်(ခ)ဒေါ်လှမေက ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂ ဦးအပေါ် ကျိုးကျော်
ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံကို ဖျက်သိမ်းပြီး မြေကွက်ကို
လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုရာ အမှုပလပ်ခံရသဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၆
တွင် အယူခံသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရှိရချေ။ တရားလို့ ဒေါ်ငွေခိုင်က
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု
အမှတ် ၁၉၄ တွင် အယူခံရာ အယူခံမှုကိစွင့်ပြပြီး မြေလက်ရောက်ပေးစေ
ရန် အနိုင်ဒီကရိချုမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရိကို တရားပြိုင်
ဦးဝင်းမောင်တို့က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအတွေထွေလျှောက်လွှာ(အထူး)
အမှတ် ၃၈၅ တွင် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြရန် လျှောက်ထားသောအခါ
အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်
ပြခဲ့သည်-

“ အချင်းဖြစ်မြောက်ရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး အစိုးရမြောဖြစ်
ရပ်တည်လျက်ရှိသော အခြေအနေတွင် တရားလို့က မြေ
လက်ရောက်ရလို့ကြောင်း စွဲဆိုမှုကို တရားလို့သည်
လက်ရောက်ရထိကိခွင့်ရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရိသည်မှန်ကန်ခြင်း
ရှိ မရှိ။ ”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက အချင်းဖြစ် ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က)
မြေကို ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ၁၉-ဂုဏ်၁၉၇၄ နေ့မှ ၁၈-ဂုဏ်၁၉၈၄ နေ့ထိ

၂၀၃

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)
 ဒေါ်လှမေ
 (ငင်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
 ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

၁၀ နှစ်ကရန် (သက်သေခံအမှတ်-ခ) ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မြေယာပုံစံ- ၁၀၅၊ ၁၀၆ တို့အရလည်း ထင်ရှားကြောင်း၊ အဆိုပါ ဂရန်မှာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်၍ ဒေါ်ငွေခိုင်က တရားစွဲဆိုသည့် J-၆-၂၀၀၀ နေ့တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအောင်သိန်း ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်မမကြီး အမှု(၁) တွင် ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူ အား တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတောအတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးစေကာမူ မြေကိုပြန်လည်လက်ရောက်ရခွင့်ရရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တရားစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် တရားလိုသည် မြေကရန်ရရှိထားခြင်းအပေါ် အခြေခံ ကြောင်း အမှုစွဲဆိုပြီးနောက်ပိုင်းဖြစ်ပေါ်မှုသည် စွဲဆိုသည့်အမှုကို ထိခိုက်စေခြင်းမရှိနိုင်သည့်မှုနှင့်လည်းလိုက်လျောညီထွေရရှိကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားပါ ကြောင်း၊ ဒေါ်ငွေခိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး ၂၁ နှစ်အကြာတွင် တရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့် ထိုမြေကွက်သည် အစိုးရမြေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေတွင် ဒေါ်ငွေခိုင်သည် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်တစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့သည့်အတွက် မြေလက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခြင်းသည် အောင်မြင်ရန် အကြောင်းမရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ဖြေဆိုပြီး အယူခံတရားပြိုင်စွဲဆိုသော အမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နောက မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာ ရေးကော်မတီ၊ မြို့ပြစီမံကိန်းနှင့် မြေစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် မြေတိုင်း(၃) ဦးခင်မောင်တင့်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ်ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က)

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမောင် ဂါ ၂

နှင့်

ဒေါက္ခခိုင် (၁)

ဒေါလျမေ

(၄။၏အထွေထွေ

ကိုယ်စားလှယ်စာရွေ့

ဒေါရင်ရင်ထွန်း)

မြေကွက်မှာ အယူခံတရားပြီး ဒေါက္ခခိုင်အား မြေကရန်ချထားပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါက္ခခိုင်က မြေကရန်သက်တမ်းတိုးပေးရန် လျှောက်ထားရာ သက်ဆိုင်ရာ မှ လက်ခံထားကြောင်း၊ တရားလိုအိုပိုင်ဆိုင်ခွင့်မှာ ဆိတ်သုဉ်းသွားသည်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်မှာ တရားမျှတမှု၊ သာနာညီမျှမှု၊ ကောင်းမြတ်သော အသိတရားတို့နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ ဒေါက္ခခိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေသည်မှ လွှဲ၍ သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရန် အခိုင်အမာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း ဖြေဆို၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ့အီကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၈၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က) မြေကွက်မှာ တရားလို ဒေါက္ခခိုင်ရန်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ယင်းမြေကွက်တွင် တပည့်ဖြစ်သူ ဦးသိန်းထွန်းကို အခမဲ့ထားခဲ့ရာ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် မတ္တရာသို့ အုတ်ဖုတ်ခြင်းကို ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်စေခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ အုတ်လုပ်ငန်းပြီးဆုံး၍ ပြန်လာရာ တရားပြိုင်တို့က အချင်းဖြစ်မြေကွက်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်မပြုတော့ကြောင်း၊ ယင်းမြေကွက်နှင့်ကပ်လျက် ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-ခ) မှာ ဦးဝင်းမောင်၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးကျော်ခွန်းပိုင်ဆိုင်ပြီး ဦးကျော်ခွန်းနှင့် ဦးဝင်းမောင်တို့အမှုဖြစ်ရာမှ ဦးကျော်ခွန်းအနိုင်ရရှိ၍ တရားမဇောရီမှု ၂၂၉/၂၀၀၄ တွင် အတည်ပြုရာ ဦးဝင်းမောင်က လက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ဦးဝင်းမောင်သည် ခယ်မဖြစ်သူ

၂၀၄

ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
 နှင့်
 ဒေါ်ငွေခိုင် (ခ)
 ဒေါ်လှမေ
 (ငင်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
 ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

တရားပြိုင်အမှတ် (၂) အား တရားလို၏ ဂရန်မြေကွက်ပေါ်တွင် ကျူးကျော်
 ဝင်ရောက်နေထိုင်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို၏ မြေဂရန်သက်တမ်း
 ကုန်ဆုံးသွား၍ သက်တမ်းတိုးပေးရန် လျှောက်ထားရာ သက်ဆိုင်ရာက
 ကွင်းဆင်းစစ်ဆေး၍ မြေတိုင်းတာရန်ဖြစ်သော်လည်း မြေပေါ်တွင်
 ကျူးကျော်သူရှိနေသဖြင့် တိုင်းတာခြင်းမပြန်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျူးကျော်သူ
 အား တရားစွဲဆိုနှင့်ပြီးမှသာ ဂရန်သက်တမ်းတိုးရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်
 ပေးမည်ဟု ပြန်ကြားသဖြင့် တရားစွဲဆိုရကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင်တိုက အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ပေါက်
 သော်လည်း အပေးစာချုပ်ဖြင့် ပေးစဉ်က လာရောက်မရခဲ့သဖြင့် တရား
 ဝင်ပေးအပ်ခြင်းမမြောက်၍ မပိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ဦးပိုင်အမှတ်
 (၁၉-က) နှင့် (၁၉-ခ) မြောက်ဘက်ပိုင်း)- ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှစ၍ ကိုယ်ပိုင်
 အဖြစ်နေထိုင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွှန်
 နေကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေမှာ တရားလိုအမည်ပေါက်ဂရန်သည် ၁၈-
 J-၁၉၈၄ နေ့ကတည်းက သက်တမ်းကုန်ဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ တရားလိုသည်
 ထိုမြေကွက်၌ အခွင့်အရေး မရှိတော့သဖြင့် ဤအမှုစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့
 ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ့အီကင်းရပ်၊
 အကွက်အမှတ် (၈၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၉-က) မြေကွက်မှာ ၂၄-၅-၁၉၇၂
 ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်အရ
 ဦးကျော်ခွန်းက ဒေါ်ငွေခိုင်အား ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းမြေကွက်
 သည် သက်သေခံအမှတ် (ခ) မြေားဂရန်အရ ၁၉-၂-၁၉၇၄ နေ့မှ
 ၁၈-၂-၁၉၈၄ နေ့ထိ ၁၀ နှစ်ဂရန်ဖြင့် ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ပေါက် ရရှိထား

ကြောင်းတွေရသည်။ ဒေါ်ငွေခိုင်က အခုအမှုကို J-၆-၂၀၁၀ နေ့တွင် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသည် မှာ J၆ နှစ်ရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေရသည်။

မန္တလေးမြို့၊ စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီမှ မြေတိုင်း(၃) ဦးခင်မောင်တင့် (လိုပြ-၅) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရလည်း အချင်းဖြစ်မော် ဒေါ်ငွေခိုင်အမည်ဖြင့် ၁၉-J-၁၉၇၄ နေ့မှ ၁၈-J-၁၉၈၄ နေ့ထိ ဂရန် ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးရာ ယနှေ့ထိ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေကြောင်း၊ ဒေါ်ငွေခိုင်က ဂရန်သက်တမ်းတိုးပေး ရန် လျှောက်ထားရာ ငှါးတို့ဌာနမှ သက်တမ်းတိုးမပေးသေးကြောင်း တွေရှိရသည်။ ထိုကြောင့် ဒေါ်ငွေခိုင်က တရားစွဲဆိုသည့် J-၆-၂၀၁၀ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မော် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီးဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားချေ။

မြေကရန်ဆိုသည်မှာ မြေအသုံးပြနိုင်သော အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးသည် ဂရန်စာချပ်တွင် ခွင့်ပြထားသည့်သက်တမ်း အတွင်းသာ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိနိုင်သည်။ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားသည့် အခါ ဂရန်ရရှိထားသူသည် ငှါးရရှိထားသောမြေအသုံးပြုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးသည်လည်း ကုန်ဆုံးသွားသည့်အတွက် ထိုမြေတွင် ငှါးအနေဖြင့် အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိတော့ဟု ဆိုရပေမည်။

ဦးအောင်သိန်း ၅၂ ၂၄၄ ဒေါ်မမကြီးအမှု^(၁) တွင် အစိုးရ

(၁) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-J၆၉။

၂၀၁၄

ဦးဝင်းမောင် ၂၂ ၂၄၄
နှင့်
ဒေါ်ငွေခိုင် (၁)
ဒေါ်လှမေ

(၄၄း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရွေ့
ဒေါ်ရင်ရင်ထွန်း)

၂၀၁၄
၅၀၁၆-၁၇
၂၀၁၆-၁၇

၂၀၁၆-၁၇
(၈) ၃၇၀၈၁
(၄၀၁၆-၁၇ အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရွှေ
၃၇၀၇၀၇၀၇)

ဂရန်ရရှိထားသူသည် ကျူးကျော်သူအား ဂရန်သက်တမ်းအတွင်းတွင် တရားစွဲဆိုရာ အမှုအတော့အတွင်း ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားစေကာမူလက်ရောက်ရခွင့်ရှိသည်ဟု ပြဆိုသည်။ ယခုအမှုမှာ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးမှ တရားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်၍ ထံးဖွဲ့သည့်အမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်းမတူပေ။

ယခုအမှုမှာ အမှုမစွဲဆိုမိကပင် တရားလို ၃၇၀၇၀၇၀၇အမည်ဖြင့် ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် အစိုးရထံမှအသုံးပြုပိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာမရှိတော့သဖြင့် ငါးအခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာမရှိသောမြေကို လက်ရောက်ရရန်စွဲဆိုခြင်းသည် အောင်မြင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

သို့ပါ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က မြေကရန်သက်တမ်းကုန်နေသော်လည်း သက်တမ်းတိုးရန် ဆောင်ချက်ထားရှိကြောင်း သက်သေခံချက်အရ ပေါ်ပေါက်နေရာ တရားလို၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ဆိတ်သူဉ်းသွားပြီးဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ စည်ပင်သာယာအဖွဲ့မှ အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် ကျူးကျော်သူများရှိနေ၍ သက်တမ်းတိုးချမပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ကာ တရားလိုအား မြေလက်ရောက်ပေးအပ်စေသည့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ထိုကြောင့် ကြားနာခဲ့သောပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြဖော်လိုက်သည်-

“ အချင်းဖြစ်မြေကရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီး အစိုးရမြေအဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသော အခြေအနေတွင် တရားလိုကဗျာ မြေလက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုမှုကို တရားလိုသည်

လက်ရောက် ရထိက်ခွင့်ရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည်မှန်ကန်ခြင်း
မရှိကြောင်း။”

၂၀၁၄
ဦးဝင်းမောင် ပါ ၂
နှင့်
ဒေါ်ဇူးခိုင် (ခ) ဒေါ်လှမေ

သို့အတွက် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ (ငါး၏အထွေထွေ
ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီဂိုပယ်ဖျက်ကာ ကိုယ်စားလှယ်စာရွှေ
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီဂိုစရိတ်
နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရွှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။